

Lovforslag nr. L 79. Fremsat den 30. oktober 1991 af industriministeren (Anne Birgitte Lundholt)

Forslag

til

Lov om eksportkredit

§ 1. Med henblik på at fremme danske virksomheders eksport kan staten efter reglerne i denne lov mod en risikopræmie yde garanti for ekstraordinære eksportkreditrisici og kaution for lån i eksportøjemed.

§ 2. Garantier for ekstraordinære eksportkreditrisici kan ydes for tab i forbindelse med danske virksomheders eksport af varer, kapitalgoder og tjenesteydelser, herunder samlede projektleverancer, samt tilbud herom.

Stk. 2. Garantier efter stk. 1 kan stilles over for eksportvirksomheder, der er hjemmehørende her i landet, samt pengeinstitutter og sådanne selskaber, sammenslutninger og lignende, der for egen regning overtager danske eksportørers fordringer på udlandet.

§ 3. Kautionskreditter kan ydes for lån i eksportøjemed med henblik på at fremme mindre virksomheders introduktion på eksportmarkederne.

Stk. 2. Der kan endvidere ydes kaution eller kontrakaution i forbindelse med finansiering af eksport af skibe samt i forbindelse med særligt store projekter, hvis finansiering medfører en særligt stor risikokoncentration for det finansielle institut.

§ 4. Der kan ydes garantier og kautionskreditter inden for et beløb på 15 milliarder kr.

Stk. 2. Der kan endvidere ydes garantier og kautionskreditter inden for et beløb på 30 milliarder kr. i forbindelse med store eksportforretninger til udviklingslande, når der foreligger garanti fra finansministeriet, centralbank, udviklingsbank eller lignende. I beløbet er indbefattet garantier og kautionskreditter, der er ydet i hen-

hold til tidligere lovgivning om eksportkredit samt § 7 i lov om internationalt udviklings samarbejde.

Stk. 3. Der kan endelig i perioden indtil den 31. december 1995 ydes garantier og kautionskreditter inden for et beløb på 7,5 milliarder kr. i forbindelse med eksportforretninger til Central- og Østeuropa, når disse forretninger bidrager til udviklingen af en markedsøkonomi i lande, der er under omstilling fra en centraldirigeret økonomi. I beløbet er indbefattet garantier og kautionskreditter, der er ydet i henhold til den tidligere lovgivning om eksportkredit.

Stk. 4. Industriministeren bemyndiges til at forhøje den i stk. 3 anførte ramme på 7,5 milliarder kr. til 10 milliarder kr.

§ 5. Danmarks Erhvervsfond hæfter for forpligtelser i medfør af de garantier og kautionskreditter, som udstedes i medfør af §§ 2 og 3, og de garantier og kautionskreditter, som er udstedt i henhold til tidligere lovgivning om eksportkredit samt § 7 i lov om internationalt udviklings samarbejde. For hæftelser under garantipolicer, der overtages af det i § 10, stk. 1, nævnte forsikringsaktieselskab, gælder § 10, stk. 2.

Stk. 2. Midlerne i fonden tjener som sikkerhed for de i stk. 1 nævnte forpligtelser.

Stk. 3. De betalte risikopræmier samt øvrige indtægter, herunder indvundne renteindtægter, kursgevinster og afdrag på fordringer indgår i fonden og anvendes til dækning af de med eksportkreditordningen forbundne udgifter og sammen med eventuelle statslige kapitaloverførsler til henlæggelser til imødegåelse af tab.

Stk. 4. Er fondens midler ikke tilstrækkelige

til at dække opståede tab, hæfter staten for de udstedte garantier og kautioner.

Stk. 5. Fonden bestyres af industriministeren.

§ 6. Det i medfør af § 4 i lov om erhvervsfremme nedsatte Eksportfremmeråd er rådgivende med hensyn til generelle spørgsmål om risikodækning i forbindelse med eksport, herunder holdningen til garantigivningen på individuelle lande, præmier og risikovillighed, samt med hensyn til større principielle sager.

Stk. 2. Med henblik på varetagelsen af Eksportfremmerådets opgaver efter stk. 1 udpeger industriministeren 4 yderligere medlemmer af Eksportfremmerådet.

§ 7. Industriministeren nedsætter et eksportkreditudvalg med den opgave at træffe afgørelser om generelle spørgsmål om risikodækning i forbindelse med eksport og om præmiefastsættelsen samt afgørelser i sager vedrørende garantier og kautioner efter §§ 2 og 3 og i sager vedrørende de i § 13, stk. 3, omtalte garantier og kautioner.

Stk. 2. Eksportkreditudvalget skal i sine afgørelser efter denne lov overholde forpligtelser fastsat af EF og andre internationale forpligtelser for Danmark.

Stk. 3. Industriministeren fastsætter efter forhandling med Eksportfremmerådet de nærmere bestemmelser for ydelse af de i loven omhandlede garantier og kautioner.

Stk. 4. Eksportkreditudvalget består af en formand og 6 medlemmer. Formanden og medlemmerne udpeges af industriministeren. Industriministeren udpeger en næstformand blandt udvalgets medlemmer. Eksportkreditudvalget kan efter behov indkalde sagkyndige fra Eksportfremmerådet til sine møder.

Stk. 5. Formanden og medlemmerne udpeges for fire år ad gangen. Genudpegning kan finde sted.

Stk. 6. Eksportkreditudvalgets afgørelser kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed, men sager af principiel betydning kan af udvalget forelægges industriministeren til afgørelse.

Stk. 7. Udvalget afgiver en årlig beretning om sit virke.

Stk. 8. Industriministeren fastsætter udvalgets forretningsorden, der kan indeholde bestemmelser om, at udvalget kan henlægge afgørelser til Industri- og Handelsstyrelsen og

efter aftale med forsikringsaktieselskabet til dette, jf. § 10, stk. 1. Afgørelser truffet af forsikringsaktieselskabet i medfør af delegation fra udvalget kan påklages til Industri- og Handelsstyrelsen. Afgørelser truffet af Industri- og Handelsstyrelsen kan ikke indbringes for anden administrativ myndighed.

§ 8. Industri- og Handelsstyrelsen varetager sekretariatsfunktionerne i forbindelse med eksportkreditordningen.

§ 9. Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning (Hypotekbanken) kan med tillæg af renter og omkostninger inddrive Danmarks Erhvervsfonds tilgodehavende efter indfrielse af en ifølge § 3 eller den tidligere lovgivning ydet kaution ved indeholdelse i løn mv. hos den pågældende samt hos personer, der har påtaget sig en kautionforpligtelse for fondens tilgodehavende, efter reglerne for indrivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 2. Industriministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelsen, herunder om straf af bøde for overtrædelse af reglerne. For overtrædelser, der begås af et aktieselskab, anpartsselskab, andelsselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

Stk. 3. Hypotekbanken kan indhente de oplysninger hos skattemyndighederne og andre offentlige myndigheder om den pågældende, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af skyldige beløb efter stk. 1, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

§ 10. Til drift af et kommercielt forretningsområde fra den eksisterende eksportkreditordning bemyndiges industriministeren til at stifte et forsikringsaktieselskab med en aktiekapital på 200 millioner kr., som tegnes af staten.

Stk. 2. Industriministeren bemyndiges til på Danmarks Erhvervsfonds vegne ved aftale med det i stk. 1 nævnte forsikringsaktieselskab at overdrage policer, der er udstedt i henhold til § 8, stk. 1, i lov om Danmarks Erhvervsfond, til selskabet. Kapitel 17 i lov om forsikringsvirksomhed finder tilsvarende anvendelse på overdragelsen af policer og på hæftelsen i forhold til garantitagerne. Danmarks Erhvervsfond bærer i forhold til forsikringsaktieselskabet de risici under de af overdragelsen omfattede policer, der vedrører afskibninger eller

faktureringer foretaget inden en i aftalen fastsat skæringsdag. Denne skæringsdag anvendes ved indbyrdes refusion af indtægter og udgifter i forbindelse med policerne.

Stk. 3. Industriministeren bemyndiges til som delvis betaling for den aktiekapital, der tegnes efter stk. 1, at indskyde en del af de aktiver og passiver, som er skabt gennem den hidtidige eksportkreditordning i henhold til lov om Danmarks Erhvervsfond.

Stk. 4. Finanstilsynet kan ved stiftelsen af forsikringsaktieselskabet tillade, at bestemmelserne herom i lov om forsikringsvirksomhed fraviges, i det omfang hensynet til forsikringstagerne ikke taler herimod.

Stk. 5. Industriministeren bemyndiges til på statens vegne at sælge aktierne i det i henhold til stk. 1 stiftede forsikringsaktieselskab.

§ 11. For statstjenestemænd i styrelsen Eksportkreditrådet, der frivilligt lader sig udlåne til aktieselskabet, afholder staten udgifter til pension efter tjenestemandspensionsloven. Selskabet indbetaler løbende pensionsbidrag til staten for tiden efter skæringsdatoen for selskabets overtagelse af driften.

Stk. 2. Pensionsbidragets størrelse fastsættes af finansministeren.

§ 12. Sagsakterne vedrørende stiftelsen af det i § 10, stk. 1, nævnte forsikringsaktieselskab samt bortsalg af aktier er undtaget fra

aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen.

§ 13. Industriministeren fastsætter tidspunktet for lovens ikrafttræden. §§ 10 og 12 træder dog i kraft dagen efter lovens bekendtgørelse i Lovtidende.

Stk. 2. Ved lovens ikrafttræden ophæves lov om Danmarks Erhvervsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 17. marts 1986.

Stk. 3. De garantier og kautioner, der er ydet i henhold til tidligere lovgivning om eksportkredit samt § 7 i lov om internationalt udviklingssamarbejde, forbliver gældende, indtil de ophører efter deres eget indhold eller bringes til ophør ved opsigelse eller ved aftale. Danmarks Erhvervsfond og staten hæfter herfor efter reglerne i § 5, stk. 1 og 4, jf. § 10, stk. 2.

§ 14. I lov nr. 394 af 13. juni 1990 om erhvervsfremme, som ændret ved § 9 i lov nr. 380 af 6. juni 1991, ændres i § 8, stk. 1: »12 medlemmer« til: »16 medlemmer«.

§ 15. I lov om stempelafgift, jf. lovbekendtgørelse nr. 805 af 1. december 1986, som senest ændret ved lov nr. 391 af 6. juni 1991, affattes § 62, stk. 2, 1. punktum, således:

»*Stk. 2.* Stempelfri er kautioner og garantier, der ydes i medfør af §§ 2 og 3 i lov om eksportkredit, og garantier, der ydes af udenrigsministeren i medfør af § 8 i lov om internationalt udviklingssamarbejde.«

Bemærkninger til lovforslaget

Almindelige bemærkninger

1. Baggrund.

Den nugældende eksportkreditordning har hjemmel i lov om Danmarks Erhvervsfond, jf. lovbekendtgørelse nr. 125 af 17. marts 1986, som senest ændret ved § 11 i lov nr. 380 af 6. juni 1991. Loven omfatter en garantiordning og en kautionsordning.

På garantisiden kan der stilles garanti for kortfristede (op til 1 års kredittid), mellemfristede (1-5 års kredittid) og langfristede (over 5 års kredittid) eksportkreditrisici. Garantiordningen er opdelt i tre sektioner: En almindelig ordning med en garantiramme på 45 mia. kr., en særlig ordning for eksport til udviklingslande af større kapitalgoder, der kræver lang kredit, og som forudsætter, at køberlandets finansministerium, centralbank, udviklingsbank eller lignende garanterer for tilbagebetalingen, med en garantiramme på 30 mia. kr., samt indtil den 31. december 1995 en særlig ordning med en garantiramme på 5 mia. kr. for eksport til Central- og Østeuropa, når disse forretninger bidrager til udviklingen af en markedsøkonomi i lande, der er under omstilling fra en centraldirigeret økonomi. – De anførte garantirammer omfatter udover garantiansvaret også kautionsansvaret.

Kautionsordningen kan opdeles i tre hovedområder: Mindre kautioner (kautioner for lån op til 500.000 kr. med en løbetid på indtil 5 år), som primært stilles over for mindre og nyere virksomheder, løbende driftskautioner (revolverende kautioner for driftskreditter på over 500.000 kr.), der primært stilles for mere veletablerede virksomheder, samt projektkautioner (enkeltstående kautioner i forbindelse med skibe og store samlede leverancer).

I forbindelse med gennemførelsen af Det Indre Marked i EF må det påregnes, at der pr. 1. januar 1993 vil blive stillet krav om, at kreditforsikring af eksport primært til andre EF-lande ydes på rent kommercielle vilkår. Der er derfor behov for en modernisering og tilpasning af den danske eksportkreditordning.

De øvrige EF-lande er i fuld gang med en tilpasning af deres eksportkreditordninger til de kommende EF-regler.

I Holland, Tyskland og Frankrig er eksportkreditforsikring inden for normalrisikoområdet, d.v.s. typisk de mere kortfristede risici på betalingsdygtige lande, allerede organiseret uden statslig garanti. Flere andre EF-lande, herunder England, er i gang med at tilpasse sig de kommende EF-vilkår. Danmark er det eneste EF-land, hvor eksportkreditordningen, herunder den kortfristede garantigivning, såvel finansielt som administrativt, endnu er helt integreret i det statslige system.

Dette lovforslag danner grundlaget for en modernisering af den danske eksportkreditordning. Lovforslaget indeholder hjemmel for industriministeren til at stifte et forsikringsaktieselskab til drift af et kommercielt forretningsområde fra den eksisterende eksportkreditordning. Endvidere foreslås industriministeren bemyndiget til med Folketingets Finansudvalgs godkendelse at sælge aktier i selskabet til private investorer.

Med stiftelsen af selskabet tilstræbes hensynet ikke mindst til de små og mellemstore eksportvirksomheder varetaget bedst muligt i Det Indre Marked. Lovforslaget rummer desuden de nærmere bestemmelser for den garanti- og kautionsgivning, som staten af bl.a. handelspolitiske grunde fortsat bør stå for, d.v.s. primært de politiske risici, som ikke dækkes af aktieselskabet, langfristede kommercielle risici og mellemfristede kommercielle risici samt de mindre kautioner og projektkautioner, jf. punkt 4. C.

2. Udskillelsen af et kommercielt forretningsområde.

Forsikringsaktieselskabet skal drives på rent kommercielle vilkår.

De kommercielle vilkår indebærer, at udgifterne til administration og til udbetaling af erstatninger fuldt ud kan dækkes af præmieindtægterne. Garantier af denne art karakteriseres ved, at de lader sig genforsikre på det private forsikringsmarked. Helt eller delvist salg af selskabets aktier til private inve-

storer forudsætter endvidere, at der er grundlag for overskudsgivende, forretningsmæssig drift.

Samtidig vil det bl.a. af handelspolitiske grunde være nødvendigt, at der fortsat er mulighed for garantigivning for en række ekstraordinære risici. Denne garantigivning bør forblive i rent statsligt regi. Det drejer sig dels om garantigivningen for langfristede og mellemfristede kommercielle risici og dels om politiske risici, som ikke dækkes af aktieselskabet. Herudover kan der blive tale om kortfristede kommercielle risici, som ikke dækkes af aktieselskabet, for så vidt angår eksport til udviklingslandene og østlandene. Dette indebærer ikke, at eksportører hos staten kan få dækket individuelle kortfristede risici uden at have deres eksport iøvrigt garanteret. Det indebærer alene, at staten kan garantere kortfristede kommercielle risici på disse lande, som aktieselskabet ikke ønsker at garantere under en generalgaranti.

Afgrænsningen mellem den del af den nuværende eksportkreditgarantiordning, der udskilles til kommerciel drift, og den del, der forbliver i statsligt regi, bør sikre, at enhver konkurrence mellem selskabet og staten undgås. Dette må imidlertid ikke forstås således, at det statslige forsikringsområde skal dække alle risici, som aktieselskabet ikke dækker. Staten skal naturligvis heller ikke dække ekstraordinære risici – som ovenfor defineret – i det omfang disse skønnes at være dårlige risici.

3. Den fortsættende del af den statslige eksportkreditordning.

Forslaget om udskillelse af et kommercielt forretningsområde fra den eksisterende eksportkreditordning indebærer, at den fortsættende statslige eksportkreditordning vil blive reduceret til at omfatte – afvikling af de i henhold til § 8, stk. 1, i lov om Danmarks Erhvervsfond udstedte garantier, – ny garantigivning under § 4, stk. 1 (mellem- og langfristede risici, kortfristede politiske risici, der ikke dækkes af aktieselskabet, samt eventuelt kortfristede kommercielle risici, som ikke dækkes af aktieselskabet, for så vidt angår eksport til udviklingslandene og østlandene), – garantigivningen under § 4, stk. 2 (udviklingslandene), og afviklingen af garantigivningen i medfør af den nugældende § 8, stk. 2, – garantigivningen under § 4, stk. 3 (østlandene), og afviklingen af garantigivningen i medfør af den nugældende § 8, stk. 3, og – kautionsordningen, som foreslås indskrænket, jf. det under punkt 4.C. anførte.

De internationale forhandlinger om eksportkredit,

herunder nye og gamle moratorieordninger, vil ligeledes forblive i statsligt regi.

Som et led i moderniseringen af eksportkreditordningen er det endvidere tanken at henlægge en del af de daglige administrative opgaver i den fortsættende statslige eksportkreditordning til forsikringsaktieselskabet. Der tænkes her på f.eks. policeudstedelse, præmieopkrævning og indfrielse. Aftalen herom vil blive gjort tidsbegrænset, og fastsættelsen af administrationshonoraret vil blive baseret på en opgørelse af samtlige omkostninger ved administrationen med tillæg af en rimelig fortjeneste.

Moderniseringen vil indebære, at statens administrative ressourceforbrug reduceres væsentligt, og det foreslås, at sekretariatsfunktionen for den statslige ordning henlægges til Industri- og Handelsstyrelsen, der i forvejen varetager en række opgaver i forbindelse med Danmarks udenrigshandel. I denne forbindelse vil det blive overvejet, hvorledes man i Industri- og Handelsstyrelsen organisatorisk kan samle disse opgaver, således at der herved tilstræbes en samling af Industriministeriets udenrigshandelsopgaver.

Det foreslås endvidere, at det i henhold til lov om erhvervsfremme nedsatte Eksportfremmeråd bliver rådgivende i generelle eksportkreditspørgsmål. Kompetencen til at træffe beslutninger under den fortsættende statslige eksportkreditordning henlægges til et eksportkreditudvalg sammensat af en formand og 6 medlemmer.

4. Statens udestående fordringer og tab i forbindelse med den hidtidige eksportkreditordning.

A. De udestående kommercielle fordringer.

De udestående kommercielle fordringer udgjorde ultimo 1990 i alt 2,4 mio. kr. Der er i de senere år gennemført en betydelig omlægning af Eksportkreditrådets garantiformer, præmiepolitik og afskrivningsprincipper, således at det kortfristede kommercielle område som helhed må anses for at være bragt i balance.

B. De udestående politiske fordringer.

For de udestående politiske fordringer (fordringer på statslige købere og stater i forbindelse med fordringer på private købere, der har deponeret, men ikke kan få transfereringstilladelse) er der hidtil sket afskrivning, når tab endeligt har kunnet konstateres. Man har således ikke regnskabsført indfrielsen som tab, men bogført de udestående fordringer til parikurs, selv om der måtte være en risiko for, at fordringen ikke ville blive betalt. For hovedparten af debitorlandenes vedkommende er der dog indgået mora-

torieordninger om tilbagebetaling med renter. En række lande overholder imidlertid ikke disse aftaler.

Der bør fremover i højere grad foretages hensættelser – ikke afskrivninger, som i for høj grad vil kunne indicere en opgivelse af fordringen.

Der ses imidlertid ikke at være behov for at behandle de politiske fordringer på samme måde som de kommercielle, da der gør sig en række særlige forhold gældende.

For det første må balance i eksportkreditordningen på det politiske område ses over en væsentlig længere tidshorisont end på det kommercielle område.

For det andet har man hidtil fra dansk side lagt vægt på ikke at eftergive nationalstaters gæld, medmindre det sker som led i en international gældsnedskrivning.

De akkumulerede politiske fordringer eksklusive morarenter udgjorde ultimo 1990 i alt 3,7 mia. kr., hvoraf ca. 85 % helt eller delvist er omfattet af officielle moratorieaftaler. Over halvdelen af de indgåede moratorieaftaler bliver dog p.t. ikke overholdt.

Spørgsmålet om de fremtidige principper for hensættelser på udestående politiske fordringer drøftes for øjeblikket mellem Finansministeriet, Udenrigsministeriet og Industriministeriet.

C. Kautionsordningen.

Nettotabene (indfrielse minus provenuet af inddrevne fordringer) oversteg i årene 1988-90 præmieindtægterne med henholdsvis 16, 28 og 44 mio. kr. og for 1991 forventes et nettotab i størrelsesordenen 50 mio. kr.

De samlede tab dækker dog over visse forskelle inden for de tre hovedområder. Projektkautitionerne udviser gennemgående balance, endog med et lille overskud, idet præmieindtægterne dog er varierende. De mindre kautitioner har i de seneste 3 år givet et årligt nettotab på ca. 10 mio. kr., medens de løbende driftskautitioner har givet store og stigende tab, i 1990 et nettotab på ca. 41 mio. kr.

Hertil kommer, at statslig kautition for løbende driftskreditter, der ikke findes tilsvarende i andre EF-lande, formentlig af EF-Kommissionen fremover vil blive betragtet som en konkurrenceforvridende statsstøtteordning. En ophævelse af de løbende statslige driftskautitioner vil ikke stille de danske eksportører ringere end deres udenlandske konkurrenter, og ydelse af løbende driftskreditter må være en naturlig finansieringsopgave for den private sektor.

På denne baggrund foreslås det, at de løbende driftskautitioner, der primært stilles for mere veletablerede virksomheder, udgår af den eksisterende statslige ordning.

5. Øvrige forhold.

Lovforslaget er anmeldt til EF-Kommissionen i henhold til EØF-traktatens artikel 93, stk. 3.

6. Høring.

Lovforslaget er samtidig med fremsættelsen udsendt til høring i Danmarks Nationalbank, Industrirådet, Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, Finansrådet, Assurandør-Societetet, Landbrugsrådet, Danske Husmandsforeninger, Det Danske Handelskammer, Håndværksrådet, Danmarks Fiskeindustri- og Eksportforening, Entreprenørforeningen og Arkitekt-Ingeniørrådet.

7. Økonomiske og administrative konsekvenser.

Som led i moderniseringen er der på regeringens forslag til finanslov for 1992 under Danmarks Erhvervsfond budgetteret med ekstraordinære hensættelser på i alt 140 mio. kr. på garantiordningen og 50 mio. kr. på kautionsordningen i 1992. I 1993 og 1994 vil der ligeledes blive søgt hensat ekstraordinært henholdsvis 60 mio. kr. og 30 mio. kr. på garantiordningen.

Moderniseringen budgetteres endvidere at medføre, at Danmarks Erhvervsfonds præmieindtægter og udgifter til afskrivninger og hensættelser i 1992 reduceres med henholdsvis ca. 65 mio. kr. og 96 mio. kr.

Som konsekvens af moderniseringen nedlægges styrelsen Eksportkreditrådet, og der forventes overført 1 årsværk (37) og 20 årsværk (Ø) med tilhørende lønsum 6,7 mio. kr. samt 1,6 mio. kr. til øvrige driftsudgifter til Industri- og Handelsstyrelsen, hvilket allerede er optaget på finanslovsforslaget for 1992.

Samtidig forventes det øvrige personale i styrelsen Eksportkreditrådet (1 årsværk (39), 1 årsværk (38), 6 årsværk (37) og 100 årsværk (Ø)) overført til det aktieselskab, der skal forestå den del af eksportkreditordningen, som skal drives på kommercielle vilkår.

Der skal i forbindelse med stiftelsen af aktieselskabet foretages et kontant kapitalindskud på 600 mio. kr., hvilket vil ske efter aftale med finansministeren. Salget af aktierne vil give indtægter for staten, og der sigtes mod allerede i løbet af 1992 at sælge en mindre del af aktierne.

Der vil blive indledt forhandlinger med de berørte medarbejdere og personaleorganisationer, når vilkårene for aktieselskabet er kendt.

Bemærkninger til lovforslagets enkelte bestemmelser

Til § 1

Det foreslås at bevare den statslige eksportkreditgarantiordning for ekstraordinære risici. Denne ga-

rantigivning vil primært omfatte langfristede kommercielle risici, mellemfristede kommercielle risici samt politiske risici, som ikke dækkes af aktieselskabet. Herudover vil kortfristede kommercielle risici, som ikke dækkes af aktieselskabet, kunne omfattes, for så vidt angår eksport til udviklingslandene og østlandene.

Endvidere foreslås det at opretholde en kautionsordning, jf. dog bemærkningerne til § 3.

Til § 2

Bestemmelsen i stk. 1 er en sproglig omformulering af den nugældende § 4, stk. 1, bortset fra, at bestemmelsen i den nugældende § 4, stk. 2, om at eksport skal skønnes ikke at påføre varer af dansk oprindelse konkurrence, foreslås slettet. Begrundelsen herfor er, at denne bestemmelse ikke kan opretholdes med gennemførelsen af Det Indre Marked.

I stk. 2 er den kreds af virksomheder, over for hvilke der kan stilles garanti, udvidet til også at omfatte udenlandske pengeinstitutter, selskaber, sammenlutninger og lignende, der for egen regning overtager danske eksportørers fordringer på udlandet. Begrundelsen herfor er, at den hidtidige begrænsning til danske pengeinstitutter m.v. ikke kan opretholdes med gennemførelsen af Det Indre Marked. Ophævelsen af denne begrænsning indebærer samtidig, at der under den statslige ordning kan ydes garantier i samarbejde med andre landes eksportkreditinstitutter i forbindelse med danske eksportvirksomheders delleverancer til et projekt.

Til § 3

I forhold til den nugældende § 7 indebærer bestemmelserne, at der ikke længere kan ydes kaution for løbende driftskreditter.

Bestemmelsen i stk. 1 indebærer, at der fortsat kan ydes mindre og nyere eksportvirksomheder en nødvendig bistand til at komme i gang med eksport.

Bestemmelsen i stk. 2 indebærer, at kautionsordningen fortsat kan medvirke til gennemførelsen af store og kapitalkrævende projekter med en væsentlig risikokoncentration for det finansielle institut.

Til § 4

Bestemmelsen i stk. 1 svarer til bestemmelsen i den nugældende § 8, stk. 1, bortset fra at garantirammen er nedsat fra 45 mia. kr. til 15 mia. kr. på grund af udskillelsen af det kommercielle forretningsområde, jf. bemærkningerne til § 13, stk. 3. Garantirammen på 15 mia. kr. omfatter således kun de garantier og kautitioner, der udstedes efter lovens ikrafttræden.

Bestemmelsen i stk. 2 svarer til den nugældende § 8, stk. 2. Vedrørende de udestående fordringer henvises til det under pkt. 4.B. i de almindelige bemærkninger anførte. Industriministeriet vil i denne forbindelse sammen med Finansministeriet og Udenrigsministeriet overveje, hvorledes den fremtidige administration kan fastlægges, således at indtægter og udgifter under ordningen i højere grad kan bringes til at balancere på længere sigt. Resultatet af disse overvejelser vil indgå i de retningslinier for ordningen, som industriministeren udsteder i medfør af § 7, stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til den nugældende § 8, stk. 3, bortset fra at rammen som et led i østlandepolitikken er forhøjet fra 5 mia. kr. til 7,5 mia. kr.

I stk. 4 foreslås det, at industriministeren bemyndiges til at forhøje rammen for garantier og kautitioner i henhold til stk. 3 fra 7,5 mia. kr. til 10 mia. kr. Udnyttelsen af denne bemyndigelse vil blive forelagt Folketingets Finansudvalg til godkendelse.

Til § 5

Danmarks Erhvervsfond, der er oprettet ved lov nr. 145 af 4. april 1960 om Danmarks Erhvervsfond, er en offentlig fond, og derfor ikke omfattet af fondslovgivningen.

Bestemmelserne i stk. 1 og 2 er en omformulering af den nugældende § 2, stk. 1. Desuden præciseres det i stk. 1, at Danmarks Erhvervsfond også hæfter for forpligtelser i medfør af de garantier og kautitioner, der er ydet i henhold til tidligere lovgivning om eksportkredit samt § 7 i lov om internationalt udviklingssamarbejde. Vedrørende hæftelsen under garantipolicer, der overdrages til forsikringsaktieselskabet, henvises til bemærkningerne til § 10, stk. 2.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til den nugældende § 9, stk. 2, bortset fra en tydeliggørelse af, at der skal ske hensættelser til imødegåelse af tab. Hertil kan udover de betalte risikopræmier med fradrag af ordningens administrationsudgifter anvendes andre indtægter, herunder de indvundne renteindtægter, kursgevinster og afdrag på fordringer. Der vil på de årlige bevillingslove blive taget stilling til behovet for hensættelser, herunder eventuelle statslige kapitaloverførsler.

Bestemmelsen i stk. 4 svarer til den nugældende § 2, stk. 2, bortset fra en konsekvensrettelse på grund af omformuleringen af stk. 1.

Bestemmelsen i stk. 5 svarer til den nugældende § 1, stk. 2.

Til § 6

I stk. 1 foreslås det at henlægge den rådgivende

funktion til Eksportfremmerrådet, der i forvejen varetager opgaver i forbindelse med fremme af dansk eksport.

For at sikre, at Eksportfremmerrådet har den tilstrækkelige ekspertise foreslås det i stk. 2, at rådet udvides med 4 yderligere medlemmer. De 4 yderligere medlemmer skal repræsentere Finansministeriet, Boligministeriet, Danmarks Nationalbank og Finansrådet, som er repræsenteret i det nuværende Eksportkreditråd, men ikke i det nuværende Eksportfremmerråd.

Til § 7

I stk. 1 foreslås det, at industriministeren nedsætter et eksportkreditudvalg til varetagelse af beslutningsprocessen.

I stk. 2 præciseres det, at Eksportkreditudvalget i sine afgørelser skal overholde Danmarks EF-forpligtelser og andre internationale forpligtelser. Bestemmelsen omfatter såvel nugældende som fremtidige forpligtelser.

Bestemmelsen i stk. 3 svarer til den nugældende § 10, bortset fra at Eksportkreditrådet er erstattet af Eksportfremmerrådet, jf. bemærkningerne til § 6, stk. 1.

For at sikre en effektiv styring af beslutningsprocessen og en smidig arbejdsgang foreslås Eksportkreditudvalget i stk. 4 alene sammensat af en formand og 6 medlemmer. Industriministeren udpeger formanden og medlemmerne, således at formanden og et af medlemmerne er fra det private erhvervsliv, og et medlem udnævnes som repræsentant for arbejdstagerne efter indstilling fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd, medens de 4 øvrige medlemmer repræsenterer Finansministeriet, Udenrigsministeriet, Industriministeriet og Danmarks Nationalbank. Endvidere foreslås det, at Eksportkreditudvalget efter behov kan indkalde sagkyndige fra Eksportfremmerrådet til sine møder, f.eks. ved behandlingen af større komplicerede konkrete sager.

I stk. 5 foreslås det, at formanden og medlemmerne udpeges for fire år ad gangen, og at genudpegning kan finde sted.

Bestemmelsen i stk. 6 præciserer, at Eksportkreditudvalgets afgørelser er endelige. Udvalgets afgørelser kan således ikke indbringes for industriministeren. Dog gives udvalget mulighed for at forelægge en sag for industriministeren.

Bestemmelsen i stk. 7 svarer til den nugældende § 3, stk. 6.

I stk. 8 foreslås det, at industriministeren i Eksportkreditudvalgets forretningsorden kan bemyndige udvalget til at henlægge afgørelser til Industri- og

Handelsstyrelsen og efter aftale med forsikringsaktieselskabet til dette, jf. bemærkningerne til § 8.

Dette skal ses i forbindelse med, at en del af de daglige administrative opgaver efter nærmere aftale med selskabet tænkes henlagt til dette. Således vil bl.a. alle ansøgninger om eksportkreditgaranti skulle indsendes til selskabet, uanset om de hører under selskabets forretningsområde eller under den fortsættende statslige ordning. Herved sikres eksportørerne fortsat én indgang til eksportkreditsystemet.

Afgørelser truffet af forsikringsaktieselskabet i medfør af delegation fra Eksportkreditudvalget kan påklages til Industri- og Handelsstyrelsen. Afgørelser truffet af Industri- og Handelsstyrelsen er endelige.

Til § 8

Det foreslås, at sekretariatsfunktionen henlægges til Industri- og Handelsstyrelsen, der også varetager sekretariatsfunktionen for Eksportfremmerrådet. En del af de daglige administrative opgaver tænkes henlagt til forsikringsaktieselskabet, jf. bemærkningerne til § 7, stk. 8.

Til § 9

Bestemmelserne svarer med de nødvendige konsekvensrettelser til bestemmelserne i de nugældende §§ 10a og 12, stk. 4 og 5.

Til § 10

I stk. 1 foreslås det, at industriministeren bemyndiges til at stifte et forsikringsaktieselskab til drift af et kommercielt forretningsområde fra den eksisterende eksportkreditordning. Likviditets- og soliditetskravene til selskabet tilsiger en hurtig opbygning af udjævningshensættelser, da selskabet starter på et betydeligt aktivitetsniveau. For at bevare et konkurrencedygtigt præmieniveau for de danske eksportører er det derfor vurderet, at der er behov for en egenkapital på ca. 600 mio. kr., som fremskaffes ved, at staten tegner aktiekapital på 200 mio. kr. til ca. kurs 300.

Stk. 2 indeholder den nødvendige lovhjemmel til det debitorskifte, der vil ske ved den påtænkte overdragelse til forsikringsaktieselskabet af en del af de policer, der er udstedt af Eksportkreditrådet i henhold til den nugældende § 8, stk. 1. Ved overdragelsen af policer finder reglerne i kapitel 17 i lov om forsikringsvirksomhed tilsvarende anvendelse. Det følger heraf, at Danmarks Erhvervsfonds – og dermed statens – hæftelse over for garantitagerne ophører, når Finanstilsynet godkender overdragelsen af

de pågældende policer, idet selskabet overtager hæftelsen. Danmarks Erhvervsfond og staten vil imidlertid i forhold til forsikringsaktieselskabet skulle bære de risici, der vedrører afskibninger eller faktureringer, der er foretaget før den skæringsdag for overtagelsen, der fastsættes i aftalen, medens selskabet for egen regning skal dække de risici, der vedrører afskibninger eller faktureringer, der er foretaget på og efter skæringsdagen. Det fremgår af rammevilkårene for policerne sammenholdt med de af garantien dækkede fakturaer, om det er afsendelse eller fakturering, der er afgørende.

Finanstilsynets godkendelse vil først kunne foreligge nogen tid efter den skæringsdag for selskabets overtagelse af risici, der vil blive fastsat i aftalen mellem Danmarks Erhvervsfond og selskabet. Danmarks Erhvervsfond vil i denne periode være forpligtet til at udbetale erstatninger for afskibninger eller faktureringer foretaget på og efter skæringsdagen, men disse erstatningsbeløb skal selskabet refundere.

Det præciseres, at der pr. skæringsdagen i det hele skal ske sædvanlig refusion mellem Danmarks Erhvervsfond og selskabet af alle indtægter og udgifter i forbindelse med policerne, der er oppebåret eller betalt af den ene af parterne, men som vedrører risici påhvilende den anden part.

I stk. 3 foreslås det, at industriministeren bemyndiges til at indskyde aktiver og passiver, der relaterer til det kommercielle forretningsområde, i forsikringsaktieselskabet som en del af den aktiekapital, der tegnes.

Den samlede værdi af de aktiver, der påtænkes indskudt i selskabet, ligger i størrelsesordenen 10 mio. kr., og de passiver, som selskabet skal overtage, udgør et beløb i samme størrelsesorden. De nøjagtige beløb kan imidlertid først opgøres på datoen for åbningsbalancen. For at få fastlagt det beløb, som staten skal indbetale kontant i forbindelse med tegningen af aktiekapitalen, er den kurs, aktierne skal tegnes til, og dermed egenkapitalen (aktiekapitalen plus overkursfond) angivet som cirkatal. Som det fremgår af det om beløbenes størrelsesorden anførte, vil der kun blive tale om marginale udsving.

Stiftelsen af forsikringsaktieselskabet skal ske i overensstemmelse med reglerne herom i lov om forsikringsvirksomhed. For at muliggøre en hurtig og administrativ enkel stiftelse af det nye forsikringsaktieselskab er det i stk. 4 foreslået, at Finanstilsynet får mulighed for at dispensere fra reglerne i lov om forsikringsvirksomhed om stiftelse af et skadesforsikringsaktieselskab, i det omfang tilsynet finder det hensigtsmæssigt. Det er en betingelse, at tilsynet skønner, at hensynet til forsikringstagerne ikke taler

herimod. Det er ikke hensigten at anvende bestemmelsen til at dispensere fra de almindelige selskabsretlige regler om stiftelse af et aktieselskab.

I stk. 5 foreslås det, at industriministeren bemyndiges til at sælge aktierne i forsikringsaktieselskabet. Spørgsmålet om, hvornår og i hvilket omfang bemyndigelsen skal udnyttes, vil blive forelagt Folketingets Finansudvalg til godkendelse. De nærmere vilkår for salget vil ligeledes blive forelagt Finansudvalget til godkendelse som fortløbet aktstykke.

Til § 11

I styrelsen Eksportkreditrådet er for tiden ansat 10 statstjenestemænd.

Statstjenestemænds beskæftigelse i aktieselskabet kan ske enten som udlånte statstjenestemænd eller ved accept af et fremsat tilbud om ansættelse i selskabet. Beskæftigelse i selskabet forudsættes i begge tilfælde at ske frivilligt på grundlag af et tilbud til den enkelte medarbejder. Der er ikke taget stilling til, om der skal fremsættes tilbud om ansættelse på de af selskabet fastlagte vilkår straks ved selskabets oprettelse.

Accept af et ansættelsestilbud vil indebære, at de pågældende bringer deres ansættelse som statstjenestemænd til ophør og indtræder i ansættelsesforhold til aktieselskabet.

Statstjenestemændene kan bevare deres ansættelsesforhold til staten og lade sig udlåne til aktieselskabet, hvis de ikke ønsker at blive ansat i selskabet. Der vil i de tilfælde blive tale om et frivilligt udlån af de pågældende tjenestemænd.

Staten vil fortsat skulle udbetale løn m.v. og afholde udgifter til pension i overensstemmelse med reglerne i tjenestemandspensionslovgivningen til de statstjenestemænd, som vælger at gøre tjeneste i aktieselskabet under bevarelse af deres status som statstjenestemænd.

Aktieselskabet skal refundere statens lønudgifter til udlånte statstjenestemænd. Selskabet indbetaler løbende til staten pensionsbidrag for den pensionsalder, der optjenes efter skæringsdatoen for selskabets overtagelse af driften. Pensionsbidraget fastsættes af finansministeren.

Aktieselskabet skal afholde udgifterne til rådighedsløn, hvis udlånte tjenestemænd senere afskediges på grund af opgavebortfald.

Videre avancement for udlånte tjenestemænd bør forudsætte overgang til ansættelse i selskabet. Der kan dog ske generelle og gruppevise omklassificeringer såvel som oprykning i helt eller delvist automatiske lønforløb, uden at statstjenestemandsansættelsen fortabes.

De statstjenestemænd, der ikke ønsker at være udlånt til aktieselskabet, bevarer deres ansættelse i staten, idet de i overensstemmelse med §§ 12 og 13 i tjenestemandsløven søges anvist en anden passende stilling i staten.

Til § 12

Ifølge Finansministeriets bekendtgørelse nr. 644 af 17. september 1990 er sager og dokumenter vedrørende privatisering og salg af statslige aktiver i forbindelse hermed undtaget fra aktindsigt efter lov om offentlighed i forvaltningen. Da dette cirkulære ikke omfatter stiftelse af et statsligt forsikringsaktieselskab til drift af et kommercielt område fra den eksisterende eksportkreditordning, foreslås der af praktiske grunde indsat en bestemmelse herom, således at udstedelse af en bekendtgørelse med hjemmel i offentlighedslovens § 3, stk. 1, er uforuden.

Til § 13

Forinden den foreslåede nye statslige eksportkreditordning træder i kraft, vil det være nødvendigt, at der er etableret et forsikringsaktieselskab til drift af det kommercielle forretningsområde. Det foreslås derfor i stk. 1, at § 10, der indeholder bemyndigelse til industriministeren herom, og den hertil knyttede § 12 om undtagelse fra aktindsigt træder i kraft straks, medens tidspunktet for lovens ikrafttræden i øvrigt fastsættes af industriministeren.

Forberedelse af forsikringsaktieselskabets etablering m.v. vil i videst muligt omfang foregå sideløbende

med behandlingen af lovforslaget, således at selskabets faktiske overtagelse af driften af det kommercielle forretningsområde kan effektueres snarest efter lovens ikrafttræden.

I stk. 3 er det for god ordens skyld anført, at de garantier og kautioner, der er ydet i henhold til tidligere lovgivning om eksportkredit og § 7 i lov om internationalt udviklingssamarbejde forbliver i kraft, og at Danmarks Erhvervsfond og staten hæfter herfor. For policer, der er udstedt i henhold til den nugældende § 8, stk. 1, og overtaget af forsikringsaktieselskabet, bærer Danmarks Erhvervsfond og staten dog kun de risici under policerne, der vedrører afskibninger eller faktureringer sket inden skæringsdagen for selskabets overtagelse af policerne, jf. bemærkningerne til § 10, stk. 2. Ultimo juni 1991 er garantiansvaret for policer under den nugældende § 8, stk. 1, opgjort til ca. 37 mia. kr.

Til § 14

Ændringen er en konsekvens af bestemmelsen i § 6, stk. 2.

Til § 15

Ændringerne er dels en konsekvens af bestemmelsen i § 7, stk. 1, og dels en ajourføring forårsaget af, at den særlige eksportkreditgarantiordning, der var hjemlet i § 7 i lov om internationalt udviklingssamarbejde, ved lov nr. 182 af 8. maj 1985, blev overført til eksportkreditordningen, jf. den nugældende § 8, stk. 2, og bemærkningerne til § 4, stk. 2.

Lov om Danmarks erhvervsfond, jf. Industriministeriets lovbekendtgørelse nr. 125 af 17. marts 1986, som senest ændret ved § 11 i lov nr. 380 af 6. juni 1991

§ 1. Danmarks erhvervsfonds midler anvendes i overensstemmelse med denne lovs regler til støtte for eksporten og til fremme af erhvervenes effektivitet og konkurrenceevne.

Stk. 2. Fonden bestyres af industriministeren.

§ 2. Fonden tjener som sikkerhed for de garantier og kautioner, der ydes efter loven.

Stk. 2. Såfremt fondens midler ikke måtte være tilstrækkelige til at dække opståede tab, hæfter staten for garantierne og kautionerne, herunder de garantier og kautioner, der er ydet i henhold til den tidligere tilsvarende lovgivning.

§ 3. Der nedsættes et eksportkreditråd med den opgave at træffe afgørelser om garantier og kautioner efter §§ 4, 6 og 7.

Stk. 2. Rådets formand udnævnes af kongen.

Stk. 3. Industriministeren udnævner til medlemmer af Eksportkreditrådet en repræsentant for hver af følgende myndigheder, organisationer m.v.: Industriministeriet, Udenrigsministeriet, Finansministeriet, Fiskeriministeriet, Landbrugsministeriet, Boligministeriet, Danmarks Nationalbank, Den Danske Bankforening, Danmarks Sparekasseforening, Grosse-er-Societetet (Danmarks Engroshandelskammer), Industrirådet, Landbrugsrådet og De Samvirkende Danske Husmandsforeninger i forening, Danmarks Fiskeeksportørforening, Håndværksrådet samt Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. Industriministeren udnævner en næstformand blandt rådets medlemmer.

Stk. 4. Medlemmerne udnævnes for 4 år ad gangen. Der udnævnes suppleanter for de af industriministeren udnævnte medlemmer.

Stk. 5. Der nedsættes et forretningsudvalg for eksportkreditrådet. Udvalget skal bestå af rådets formand og næstformand samt af indtil

3 andre medlemmer, der udpeges af industriministeren.

Stk. 6. Rådet afgiver årligt en beretning om sin virksomhed.

Stk. 7. Industriministeren fastsætter rådets forretningsorden, der bl.a. kan indeholde bestemmelse om, at sager, som har særlig handelspolitisk betydning, eller som angår garanti eller kaution, der frembyder særlig risiko, af rådet forelægges industriministeren til afgørelse.

§ 4. Garanti mod tab i forbindelse med kontrakter eller tilbud vedrørende eksport af danske varer eller arbejds- og tjenesteydelser for udlandet kan gives til virksomheder, der er hjemmehørende her i landet, herunder pengeinstitutter og sådanne selskaber, sammenslutninger o.lign., der for egen regning overtager danske eksportørers fordringer på udlandet. Garanti til et pengeinstitut kan omfatte beløb, der stilles til rådighed af udenlandske deltagere i et konsortium, hvori pengeinstituttet deltager.

Stk. 2. I særlige tilfælde kan garanti tillige gives med hensyn til eksport af varer af udenlandsk oprindelse, når eksporten skønnes ikke at ville påføre varer af dansk oprindelse konkurrence.

§ 5. (Ophævet).

§ 6. Garanti kan ydes mod tab ved udlæggelse af lagre af danske varer i salgsejemed i udlandet.

§ 7. Kaution kan ydes for lån i eksportøjemed til her i landet hjemmehørende virksomheder samt til finansiering af danske arbejds- og tjenesteydelser for udlandet.

§ 8. Der kan ydes garantier og kautioner inden for et beløb af 45 milliarder kr., heri indbefattet garantier og kautioner, der er ydet i henhold til den tidligere tilsvarende lovgivning.

Stk. 2. Der kan endvidere ydes garantier og kautioner inden for et beløb af 30 milliarder kr. ved store eksportforretninger til udviklingslande, når der foreligger garanti fra finansministeriet, centralbank, udviklingsbank el.lign. I beløbet er indbefattet garantier og kautioner, der er ydet i henhold til § 7 i loven om internationalt udviklingssamarbejde.

Stk. 3. Der kan endvidere i perioden indtil den 31. december 1995 ydes garantier og kautioner inden for et beløb på 5 milliarder kr. ved eksportforretninger til Central- og Østeuropa, når disse forretninger bidrager til udviklingen af en markedsøkonomi i lande, der er under omstilling fra en centraldirigeret økonomi.

§ 9. Eksportkreditrådet fastsætter den risikopræmie, der skal betales for en given garanti eller kaution.

Stk. 2. De betalte risikopræmier anvendes til imødegåelse af tab og til dækning af de med eksportkreditrådets virksomhed forbundne udgifter. Et eventuelt overskud henlægges til Danmarks erhvervsfond.

§ 10. Industriministeren fastsætter efter forhandling med eksportkreditrådet de nærmere bestemmelser for ydelse af de i loven omhandlede garantier og kautioner.

§ 10a. Kongeriget Danmarks Hypotekbank og Finansforvaltning (Hypotekbanken) kan med tillæg af renter og omkostninger inddrive fondens tilgodehavende efter indfrielse af en ifølge § 7 ydet kaution ved indeholdelse i løn m.v. hos den pågældende samt hos personer, der har påtaget sig en kautionsforpligtelse for fondens tilgodehavende, efter reglerne for ind-

drivelse af personlige skatter i kildeskatteloven.

Stk. 2. Industriministeren kan fastsætte nærmere regler om fremgangsmåden i forbindelse med lønindeholdelsen.

Stk. 3. Hypotekbanken kan indhente de oplysninger hos skattemyndigheder og andre offentlige myndigheder om den pågældende, som er nødvendige for at varetage inddrivelsen af skyldige beløb efter stk. 1, herunder oplysninger om indkomst- og formueforhold.

§ 11. (Ophævet).

§ 12. Den, der afgiver urigtige eller vildledende oplysninger til brug for afgørelser efter denne lov, eller som i forbindelse med en ansøgning om støtte efter loven fortier oplysninger af betydning for sagens afgørelse, straffes med bøde eller hæfte, medmindre strengere straf er forskyldt efter den øvrige lovgivning.

Stk. 2. Bestemmelsen i stk. 1 finder tilsvarende anvendelse med hensyn til afgivelse af urigtige eller vildledende oplysninger eller fortæller over for pengeinstitutter i forbindelse med udbetaling af lån, for hvilke fonden har kautioneret.

Stk. 3. Forældelsesfristen for strafansvaret efter stk. 1 og 2 er 5 år.

Stk. 4. Industriministeren kan i forskrifter efter § 10a, stk. 2, fastsætte bestemmelser om straf af bøde for overtrædelse af bestemmelser i forskrifterne.

Stk. 5. For overtrædelse af forskrifter efter § 10a, stk. 2, der begås af et aktieselskab, anpartsselskab, andelselskab eller lignende, kan der pålægges selskabet som sådant bødeansvar.

§ 13. Lov nr. 145 af 4. april 1960 om Danmarks erhvervsfond ophæves.